

[Hagen Hagensen.]

kunne vel også betyde noget for medarbejderen, bl. a. hvis han ikke forbliver i virksomheden i hele bindingsperioden.

Der er vel også grund til at drøfte en række forhold om, hvorledes den risikobærende investering skal være placeret. Det kan måske være forholdsvis nemt at gøre det i et selskab, skønt man vel ikke skal til at udvide aktiekapitalen, hver gang der er tale om, at man skal være med til at dele overskuddet, men det kan være meget, meget sværere at få klaret i et enkeltmands-firma. Der er for øvrigt forhold, som det vel også er naturligt at bringe på bane, bl. a. med hensyn til, hvorledes der skal forholdes, hvis pengene går tabt, inden de kommer til frigivelse. Skal der så føjes spot til skade, havde jeg nær sagt, med, at der skal betales skat af penge, man har tabt? Der er vel nok lidt ting, vi skal have kigget på i den forbindelse. Der er også problemet om, hvorvidt der skal være ret til forlods udbytte af de således investerede midler, eller hvorledes det skal ordnes.

Kort sagt vil jeg føje til, at det konservative folkeparti går ind for medarbejderindflydelse på frivillig basis, og vil derfor gerne medvirke til en afklaring af de forhold, der er stillet op her som ramme for noget, der kunne blive til noget, og som der også nok kunne komme noget godt ud af.

Jeg vil gerne understrege, at det må være på frivillighedens grundlag, og at der ikke i nogen grad overhovedet skal være tale om samfundsmæssig styring. Det være også sagt om de retningslinjer, der måske skulle lægges fra skatte- og afgiftsministerens side. Det hele må være baseret på frivillighed, og ud fra dette vil jeg nærmest se det som et modstykke til ØD og ikke som noget, der skal drøftes med i den forbindelse. Tværtimod er det noget, der er mod, og ud fra den betragtning skal jeg undlade bemærkninger om det, hr. Camre kom med.

Ømann (SF):

Jeg må sige, at jeg har lidt svært ved at se, hvorfor dette forslag er fremsat som led i andre forslag, der skulle fremme beskæftigelsen. Jeg har svært ved at se, hvordan det overhovedet kan få nogen virkning i denne situation. Jeg har derfor også lidt svært ved at svinge mig op til stor forargelse over den

administration, det vil medføre, selv om jeg er fuldstændig enig i de ord, der er udtalt af hr. Glistrup desangående. Vi skal ikke lave flere kinesiske ordninger, som klistres på et i forvejen overbelastet indkomstskattesystem.

Når jeg er skeptisk over for, om dette overhovedet kommer til at betyde noget som helst, så ligger det i, hvilket incitament der f. eks. skulle være for et aktieselskab, som vel beskattes af sit overskud med en 40 pct., til at forhøje de 60 pct. til arbejdstagerne. Jeg tror ikke, at man er sådan indstillet, så derfor får dette lovforslag, hvis det bliver gennemført, kun et meget begrænset virkefelt.

At det skulle have noget med virksomhedsdemokrati at gøre, tages der jo forbehold over for af forslagsstillerne selv, så det skal jeg ikke sige meget om, men mon ikke man skal betragte dette forslag som, skal vi sige et behov for det radikale parti for indvortes at kunne sige: vi har da også leveret vores bidrag til virksomhedsdemokratiet. Det er så ringe et bidrag, at man ikke skal forvente vores medvirken.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det beskæftigelsesfremmende i dette forslag vil jeg tillade mig at sætte et spørgsmålstegn ved. Jeg tror ikke, at det i den øjeblikkelige situation vil fremme beskæftigelsen særlig meget.

På den anden side må man vel sige, at der kan være noget positivt i, at man vil prøve på på en eller anden måde at få medarbejderne i virksomhederne til at være mere interesserede i deres virksomhed. Måske er det vejen, at man må fritage såvel virksomheden for beskatning af det overskud, som udloddes til medarbejderne, som medarbejderne for beskatning, men jeg kan bare ikke se, hvor incitamentet skulle ligge for medarbejderne, idet det jo kommer til beskatning senere hen. Da de penge, som de sådan set anbringer, skal være risikovillig kapital, som det hedder, risikerer de altså at miste deres penge, og jeg gad vide, hvor mange der i grunden ønsker at anbringe deres penge i virksomheden, når de skal være udsat for en større risiko.

På den anden side må vi sige, at vi er særdeles positivt indstillet over for frivillighedsprincippet, at vi altså kan finde ordnin-